

Bilag III.

Fremstod derefter Aarhus Valgliste 3204 Barber Skabelund, Banegaardsvei 4, der paa Anledning forklarede, at han, der bor ca. 300 Alen fra Søndre Bystole, hvor den navnlig Afstemning fandt Sted, omtrent ved Middagstid, lidt før eller lidt efter Kl. 12, gif over paa Bystolen for at afgive sin Stemme (han vilde have stemt paa Bjørnbak); men da der var en temmelig stærk Tilstrømning af Vælgere, gif han, der ikke har nogen Medhjælp i sin Forretning og derfor ikke havde Tid til at vente, hjem igjen uden at stemme. Det var derefter hans Tanke at gaa over og stemme i Løbet af Eftermiddagen, naar det var lettere at komme til, men han fik det ikke udført, før han af en Forbigaaende hørte, at Afstemningen var sluttet, og dermed ansaa han det for at være for sent at gaa for at stemme. Hvorvidt dengang Afstemningen kun var sluttet i Bystolen, men fortsattes i Ridehuset, veed han ikke. Han vidste ikke Noget om, at der, efterat Afstemningen var sluttet i Bystolen, vilde være Afgang til at stemme i Ridehuset. Han tilføjer, at det nok var muligt, at paa den omhandlede Tid Afstemningen allerede var sluttet i Ridehuset, thi det var kun kort Tid derefter, at han hørte, at Ingerslev var blevet valgt. — Gjort bekjendt med Bjørnbaks Forklaring ham angaaende den 22de ds., afgav Komparenten, at Samme maatte bero paa en Misforstaaelse; han havde ikkun een Gang været i Bystolen, saaledes som foran forklaret. Han havde maaste sagt til Schourup og Werner, at han var kommen for sent til at stemme, og at han maaste kunde være kommen tidlig nok, dersom han havde vidst, at der blev modtaget Stemmer i Ridehuset, men videre havde han ikke sagt, og han vidste, som alt forklaret, Intet om, hvorvidt der endnu blev stemt i Ridehuset, da han af en Forbigaaende hørte, at Afstemningen skulde være sluttet, og da han just var isærd med at ville begive sig til Bystolen.

VI.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 26de Januar 1882).

Den Regel, at Indfødsret ikke meddeles Nogen, som endnu ikke er naaet til Sjelsaar og Alder, og selv kan ansøge derom, har Folkethinget gjort gjældende, siden det i Samlingen 1873—74 udstemte af et Lovforslag om Indfødsrets Meddelelse to Børn, som vare fødte i Syd-Europa, hvor deres Fader, der havde dansk Indfødsret, i Størstedelen af sit Liv havde opholdt sig som Officer i fremmed Tjeneste, og hvorfra han den Gang nylig var hjemvendt.

Naar Folkethinget i Samlingen 1879—80 første Gang gjorde en Undtagelse fra denne Regel, fikte dette, fordi det da omhandlede Børn maatte siges at være af nordisk Nationalitet, idet nemlig dets danske Forældre vare bosiddende i det 1864 fra Moderlandet fraskilte, danskstalende Sønderjylland. Og „hvor Talen er om Spørgsmaal vedkommende Indfødsretten, maa det uden Tvivl være tilladt at skjelne imellem det nationale og det politiske Fædreland“ (jfr. Rigsdagstidenden 1879—80, Tillæg B. Sp. 407—410).